

— Караулъ! разбойници!—викаше съ всичкия си гласъ упоритиятъ влахъ, като изтегляше съ желѣзнитѣ си ржце спасителната дъска. Македонски почувствува, че има работа съ силенъ противникъ, и че положението можеше да стане критическо. Безъ дъската нѣмаше възможность да премине бездната и остаяше на влашкия брѣгъ. може-би, въ ржцетѣ на властѣта. И тъй една дъска можеше да осуети цѣло едно предприятие. Бѣше време да се действува решително. Той сграбчи съ голѣма сила дъската, както бѣше я сграбчилъ и влахътъ, напъна се, изпхтѣ, бутна противника си и падна възъ него. Влахътъ разтреперанъ, упоритъ, лежешкомъ силно притискаше дъската на гърдитѣ си и изпущаше пресекнати гласове. Тогава Македонски, когото това безумно съпротивление докара до бѣснотия, стана правъ, хвана дъската за единия край, опрѣ си крака о корема на влаха и съ едно бързо извиване измъкна я изъ ржцетѣ му, издигна я възло и я стовари по главата му съ една страшна сила.

Влахътъ не мръдна вече.

Бързо взе тоягата си и съ дъската подъ мишница той се завърна къмъ незамръзналата рѣка на Дунава; спрѣ се до нея, измѣри я съ погледъ, опита съ тоягата твърдостѣта на леда и внимателно хвърли дъската на двата брѣга на бездната.

Тоя импровизиранъ мостъ, широкъ нѣщо педя и половина, едвамъ се опираше на краищата на леда. Една никаква случайность, едно малко кривнуване можеше да го превали.

Македонски, който отъ години не бѣше се кръстилъ, сега предъ тая зѣща яма неволно вдигна ржката си и се прекръсти; стъпи на страшния мостъ и премина благополучно на другата страна.

Така по-после на 1876. год. сториха и Бенковски и Воловъ, когато насрѣдъ замръзналия Дунавъ имъ се бѣше изпрѣчила една рѣка срещу Бекетъ.

Македонски се приближи къмъ турския брѣгъ и ясно вече виждаше свѣтлинитѣ, що излизаха изъ малкитѣ прозорчета на караулницитѣ. Той вървѣше право, тъкмо къмъ точката, която пресичаше на две половини разстоянието между две стражи. Знаеше, че тамъ пороитѣ сж изрили едно долче, и въ това долче мислѣше да влѣзе.

Необясними чувства вълнуваха сега гърдитѣ на Македонски. Той угаждаше, че, колкото по-скоро доближи до желаемия брѣгъ, толкозь по-много влазяше въ областѣта на премеждията, опасноститѣ и ненадейноститѣ.